

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2023. szeptember 28.*

„Tagállami kötelezettségszegés – A Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítélete –
A végrehajtás elmulasztása – 95/60/EK irányelv – A gázolaj adóügyi jelölése –
Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai
Atomenergia-közösségből való kilépéséről szóló megállapodás – Az
Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv – A jogsértés fennállása az átmeneti időszak
végét követően Észak-Írország tekintetében – EUMSZ 260. cikk (2) bekezdés –
Pénzügyi szankciók – Átalányösszeg – A jogsértés súlya – Fizetési képesség”

A C-692/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2020. december
21-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Armenia és P.-J. Loewenthal, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik kezdetben: S. McCrory és
F. Shibli, meghatalmazotti minőségben, segítők: O. Thomas KC és P. Reynolds barrister, később:
L. Baxter, S. McCrory és F. Shibli, meghatalmazotti minőségben, segítők: O. Thomas KC és
P. Reynolds barrister, később: L. Baxter, meghatalmazotti minőségben, segítői: O. Thomas KC és
P. Reynolds barrister, végül: S. Fuller, meghatalmazotti minőségben, segítői: O. Thomas KC és
P. Reynolds barrister)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, L. Bay Larsen, a Bíróság elnökhelyettese, az első tanács
bírájaként eljárva, P. G. Xuereb, A. Kumin (előadó) és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: A. M. Collins,

hivatalvezető: M. Longar tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. szeptember 28-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

a főtanácsnok indítványának a 2022. december 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetlevelében az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
  - állapítsa meg, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága – mivel nem tette meg a 2018. október 17-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítéletben (C-503/17, a továbbiakban: kötelezettségszegést megállapító ítélet, EU:C:2018:831) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket – nem teljesítette a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás (HL 2020. L 29., 7. o.; a továbbiakban: a kilépésről szóló megállapodás) 127. és 131. cikkével összefüggésben értelmezett EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
  - kötelezze az Egyesült Királyságot az EUMSZ 260. cikknek a kilépésről rendelkező megállapodás 127. és 131. cikkével összefüggésben értelmezett (2) bekezdése alapján, hogy fizessen a Bizottságnak:
    - 268 878,50 euró napi kényszerítő bírságot a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítésével kapcsolatos késedelem minden napjára a jelen eljárásban hozott ítélet kihirdetésének napjától a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak maradéktalan teljesítésének napjáig;
    - egy – legalább 8 901 000 euró – átalányösszeget, amelynek összege úgy kerül kiszámításra, hogy a 35 873,20 euró napi összeget meg kell szorozni a kötelezettségszegést megállapító ítélet kihirdetésének napja, és azon időpont között eltelt napok számával, amikor ezen állam eleget tesz ezen ítéletnek, vagy amikor a jelen eljárásban hozott ítéletet kihirdetik, ha az említett ítéletben foglaltak nem tettek eleget ezen ítélet kihirdetése előtt, és
  - az Egyesült Királyságot kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogi háttér

Az uniós jog

A kilépésről szóló megállapodás

- 2 A kilépésről szóló megállapodás, amelyet az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) nevében a 2020. január 30-i (EU) 2020/135 tanácsi határozat (HL 2020. L 29., 1. o.) hagyott jóvá, 2020. február 1-jén lépett hatályba.

- 3 E megállapodás „Az Európai Unió Bírósága előtt folyamatban lévő ügyek” című 86. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„1. Az Európai Unió Bírósága továbbra is joghatósággal rendelkezik az átmeneti időszak vége előtt az Egyesült Királyság által vagy az Egyesült Királyság ellen indított bármely eljárás tekintetében. [...]

[...]

3. E fejezet alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy az Európai Unió Bírósága előtti eljárás abban az időpontban indult [...], amikor az eljárást megindító iratot a Bíróság [...] hivatala nyilvántartásba vette.”

- 4 Az említett megállapodás 126. cikke értelmében az átmeneti időszak e megállapodás hatálybalépésének napján kezdődött és 2020. december 31-én ért véget.

- 5 A kilépésről szóló megállapodásnak „Az átmenet hatálya” című 127. cikke kimondja:

„1. Amennyiben e megállapodás másként nem rendelkezik, az uniós jog alkalmazandó az átmeneti időszak alatt az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban.

[...]

3. Az átmeneti időszak alatt az (1) bekezdés alapján alkalmazandó uniós jog ugyanolyan joghatással bír az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban, mint az Unióban és a tagállamokban, és annak rendelkezéseit az Unióban alkalmazandó módszerekkel és általános elvekkel megegyezően kell értelmezni és alkalmazni.

[...]

6. Amennyiben e megállapodás másként nem rendelkezik, az átmeneti időszak alatt az (1) bekezdés szerint alkalmazandó uniós jogban szereplő – beleértve a tagállamok által végrehajtott és alkalmazott jogot is –, a tagállamokra vonatkozó hivatkozásokat úgy kell érteni, hogy azok magukban foglalják az Egyesült Királyságot is.

[...]”

- 6 E megállapodás „Felügyelet és jogérvényesítés” című 131. cikke értelmében:

„Az átmeneti időszak alatt az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek az Egyesült Királyság, valamint az Egyesült Királyságban lakóhellyel rendelkező, illetve letelepedett természetes és jogi személyekre vonatkozóan az uniós jog által rájuk ruházott hatáskörökkel rendelkeznek. Így különösen, az Európai Unió Bírósága joghatósággal rendelkezik a Szerződésben meghatározottak szerint.

Az első bekezdés az átmeneti időszak alatt e megállapodás értelmezése és alkalmazása tekintetében is alkalmazandó.”

7 A kilépésről szóló megállapodáshoz csatolt, Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv) tartalmazza a „Héa és jövedéki adó” című 8. cikket, amelynek első bekezdése a következőket írja elő:

„Az e jegyzőkönyv 3. mellékletében felsorolt, árukra vonatkozó uniós jogi rendelkezések alkalmazandók Észak-Írország tekintetében az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban”

8 Az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv „Végrehajtás, alkalmazás, felügyelet és érvényesítés” című 12. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A (4) bekezdés sérelme nélkül, az Egyesült Királyság hatóságai felelősek az Észak-Írország tekintetében az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban e jegyzőkönyvvel alkalmazandóvá tett uniós jogi rendelkezések végrehajtásáért és alkalmazásáért.”

9 E jegyzőkönyv 3. melléklete többek között a gázolaj és a kerozin adóügyi jelölőanyagáról szóló, 1995. november 27-i 95/60/EK tanácsi irányelvre (HL 1995. L 291., 46. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 291. o.) vonatkozik.

A 95/60 irányelv

10 A 95/60 irányelv első és harmadik preambulumbekkezdésének szövege a következő:

„mivel az ezen irányelven előirányzott közösségi intézkedések nemcsak szükségesek, de nélkülözhetetlenek is a belső piac létrehozására irányuló célkitűzések eléréséhez; mivel a tagállamok önmagukban nem tudják elérni e célkitűzéseket; [...] ezen irányelv megfelel a szubszidiaritás elvének;

[...]

mivel a belső piac megfelelő működése ma már szükségessé teszi közös szabályok megállapítását a gázolaj és a kerozin adóügyi jelölésre, amelyekre eddig nem alkalmaztak [helyesen: alkalmazták] az ilyen üzemanyagként használt ásványolajokra vonatkozó normál adómértéket”.

11 Ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Az adóügyi jelölőanyagokra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok, ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban, adóügyi jelölőanyagot alkalmaznak az alábbi anyagok tekintetében:

– a 27100069 KN-kód alá tartozó valamennyi gázolaj, amelyet [...] szabad forgalomba bocsátottak, és vagy mentes volt a jövedéki adó alól, vagy [az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv [(HL 2003. L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.) által hatályon kívül helyezett és felváltott, az ásványi olajok jövedékiadó-mértékének közelítéséről szóló, 1992. október 19-i] 92/82/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 316., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 316. o.)] 5. cikkének (1) bekezdésében megállapított mértéktől eltérően volt jövedékiadó-köteles.

[...]”

12 Az említett irányelv 3. cikke értelmében:

„A tagállamok megtesznek valamennyi szükséges lépést [helyesen: megteszik a szükséges intézkedéseket] annak biztosítása érdekében, hogy megakadályozzák a jelölőanyaggal ellátott termékek nem megfelelő felhasználását és különösen a kérdéses ásványolajok közötti gépjárművekben üzemanyagkénti [helyesen: üzemanyagként történő] felhasználását, illetve e járművek üzemanyagtartályaiban tartását, hacsak az érintett tagállam illetékes hatóságai által meghatározott különleges esetekben ez meg nem engedett [helyesen: kivéve, ha az ilyen felhasználás az érintett tagállam illetékes hatóságai által meghatározott különleges esetben megengedett].

A tagállamok intézkednek arról, hogy az érintett tagállam nemzeti jogszabályai értelmében jogsértésnek minősüljön a kérdéses ásványolajoknak az első albekezdésben említett esetekben történő használata. Minden tagállam meghozza az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy ezen irányelv rendelkezései teljes mértékben hatályba léphessenek és különösen, hogy meghatározzák az intézkedések be nem tartása esetére a szankciókat [helyes szórend: az intézkedések be nem tartása esetére meghatározzák a szankciókat]; e szankciónak arányosnak kell lenniük és megfelelő visszatartó erővel kell bírniuk.”

A 2003/96 irányelv

13 A 2003/96 irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében foglaltak értelmében:

„A [2000. július 20-i 2000/47/EK tanácsi irányelvvel (HL 2000. L 193., 73. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 10. kötet, 186. o.) módosított, a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi] irányelvben [HL 1992. L 76., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 179. o.] meghatározott, az adóköteles termékek adómentes felhasználásairól szóló általános rendelkezéseken kívül, és egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok a következőket olyan feltételekkel mentesítik az adózás alól, amely feltételeket az ilyen mentességek helyes és következetes alkalmazása és az adókiévités, adókiévités vagy visszaélés megelőzése céljából határoznak meg:

[...]

- c) energiatermékek, amelyeket a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek kivételével a Közösség felségvizein belüli hajózás (valamint halászat) céljaira szolgáló üzemanyagként történő felhasználásra értékesítenek, valamint villamos energia, amelyet egy vízi jármű fedélzetén állítottak elő.

[...]”

Az Egyesült Királyság joga

- 14 A Hydrocarbon Oil Duties Act 1979-et (a szénhidrogénolajok jövedéki adójáról szóló 1979. évi törvény), amely az üzemanyagok adóztatását szabályozza, többek között a Finance Act 2012 (2012. évi költségvetési törvény) módosította. A jelen jogvitára a tényállás megvalósulásának időpontjára tekintettel ez az ezen 2012. évi törvénnyel módosított 1979. évi törvény (a továbbiakban: 1979. évi törvény) az irányadó.

- 15 Az 1979. évi törvény 14E. cikke szabályozta a magánjellegű, kedvtelési célú hajózás keretében felhasznált üzemanyag adóztatását. E cikk a következőket írta elő:

„Csökkentett adómértékre jogosító nehézolaj és biokeverék:
kedvtelési célú vízi járművek

- 1) Ezt a cikket a kedvezményes adómérték alá tartozó nehézolajokra és biokeverékekre kell alkalmazni.
- 2) Nehézolajok vagy biokeverékek nem használhatók üzemanyagként magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek meghajtásához.
- 3) Ha az egyik fél (a továbbiakban: értékesítő) bizonyos mennyiségű nehézolajat vagy biokeveréket értékesít egy másik félnek, ez utóbbi megfelelő nyilatkozatot tesz az értékesítőnek:
  - a) a (2) bekezdés nem vonatkozik az ilyen nehézolajra vagy biokeverékekre,
továbbá
  - b) az értékesítő a jogszabálynak megfelelően köteles megfizetni az adóhatóságnak a (4) bekezdésben előírt összeget.

[...]

7A) A megfelelő nyilatkozatnak tartalmaznia kell annak elismerését, hogy e cikk egyetlen rendelkezése vagy az e cikk alapján elfogadott jogi aktus (magát a nyilatkozatot is beleértve) sem érinti a nehézolajok vagy biokeverékek Egyesült Királyság felségvizein kívüli hajózás céljára üzemanyagként történő felhasználására vonatkozóan az Egyesült Királyságon kívüli más tagállam jogszabályaiban meghatározott korlátozásokat vagy tilalmakat.

[...]”

- 16 Az 1979. évi törvény 14E. §-át módosította a 2021. október 1-jén hatályba lépett Schedule 11 to Finance Act 2020 (a 2020. évi költségvetési törvény 11. melléklete) lényegében annak érdekében, hogy Észak-Írországból megtiltsa a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag használatát a magánjellegű, kedvtelési célú hajók meghajtására.

A kötelezettségszegést megállapító ítélet

- 17 A kötelezettségszegést megállapító ítéletben a Bíróság megállapította, hogy „[az Egyesült Királyság], mivel engedélyezte a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag magánjellegű, kedvtelési célú hajókban való felhasználását, jöllehet ezen üzemanyag tekintetében nem áll fenn sem adómentesség, sem jövedékiadó-kedvezmény, megsértette a [95/60 irányelvből] eredő kötelezettségeit”.

A pert megelőző eljárás

- 18 A kötelezettségszegést megállapító ítélet kihirdetését követően a Bizottság 2018. október 22-i levelében felhívta az Egyesült Királyságot, hogy két hónapon belül közölje vele azokat az intézkedéseket, amelyeket az ezen ítéletben foglaltak teljesítése érdekében meg kíván tenni.

- 19 2018. december 19-i levelében az Egyesült Királyság jelezte, hogy 2019-ben és 2020-ban módosítani kívánja jogszabályait, különösen az 1979. évi törvényt és a vonatkozó másodlagos jogszabályokat annak érdekében, hogy megtiltsa a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagok használatát a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek meghajtásához. E levélben ezen állam azt is pontosította, hogy e módosítások jelentős gyakorlati következményeire tekintettel nyilvános konzultációra kerül sor.
- 20 A Bizottság, mivel úgy ítélte meg, hogy az Egyesült Királyság nem tette meg a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, 2020. május 15-én az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdésének megfelelően felszólító levelet küldött a Bizottságnak, amelyben felhívta, hogy e levél kézhezvételétől számított négy hónapon belül, azaz legkésőbb 2020. szeptember 15-ig nyújtsa be észrevételeit.
- 21 Az Egyesült Királyság 2020. szeptember 11-én válaszolt a felszólító levélre, és ismertette a kötelezettségszegést megállapító ítélet végrehajtásával kapcsolatos, többek között az ezen államban 2019 decemberében tartott parlamenti választások következtében felmerülő nehézségeket. Az említett állam arra is rámutatott, hogy a 2020. évi költségvetési törvény jogalkotási felhatalmazást tartalmazott, és az az ezen ítéletnek való megfeleléshez szükséges másodlagos jogszabályok elfogadásának elengedhetetlen előfeltétele. Emellett jelezte, hogy a legtöbb ágazatban 2022 áprilisától szélesebb körű reformokat javasoltak a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag felhasználásához való jog megszüntetésére. E tekintetben ugyanezen állam pontosította, hogy az e reformokkal kapcsolatos konzultáció 2020. október 1-jén lezárult, és hogy a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek meghajtására szolgáló üzemanyag felhasználásához való jog megszüntetésére vonatkozó határidőről szóló döntést e konzultációt követően hozzák meg, az ezen üzemanyagra vonatkozó szélesebb körű reformokra vonatkozó végleges határozatokkal együtt.
- 22 E körülmények között a Bizottság a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

A jelen eljárás során bekövetkezett fejlemények

- 23 Mivel a kilépésről szóló megállapodás 126. cikkében előírt átmeneti időszak 2020. december 31-én lejárt, a 95/60 irányelv rendelkezései 2021. január 1-jétől már nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra, kivéve Észak-Írországot, ahol ezek a rendelkezések az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv 3. mellékletével összefüggésben értelmezett 8. cikke értelmében ezen időpontot követően is hatályban maradtak.
- 24 2021. május 21-én az Egyesült Királyság levelet küldött a Bizottságnak, amelyben arról tájékoztatta, hogy az Egyesült Királyság parlamentje 2021. július 1-jén elfogadja a kedvezményes jövedékiadó-mértékkel ellátott üzemanyagnak Észak-Írországból a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek meghajtásához való felhasználását tiltó végleges jogszabályt, amely 2021. július 1-jén lép hatályba. Egyébiránt az Egyesült Királyság jelezte, hogy a magán üzemanyag-értékesítők a hajózási idényben nem voltak képesek kiépíteni a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek számára a teljes jövedékiadó-mértékű dízelüzemanyag-ellátáshoz és a kereskedelmi hajók kedvezményes jövedékiadó-mértékű dízelüzemanyag-ellátáshoz szükséges további infrastruktúrákat, így e tilalom 2021. október 1-jén lép hatályba.

- 25 Az Egyesült Királyság ezért 2021. május 21-én aktualizálta a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművekhez felhasznált üzemanyagra alkalmazandó jövedéki adóról szóló tájékoztatót, amelynek 2.3 pontja immár a következőket tartalmazza:

„2021. október 1-jétől az egyetlen üzemanyagtartállyal rendelkező, észak-írországi magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek (meghajtásra és meghajtáson kívüli felhasználásra) csak abban az esetben használhatnak [jelölőanyaggal ellátott üzemanyagot], ha annak üzemanyagtartályba töltésére vagy 2021. október 1-je előtt került sor Észak-Írországon, vagy olyan területen került arra sor, ahol [a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag] továbbra is jogszerűen felhasználható a meghajtásra.”

- 26 A szóban forgó másodlagos jogszabályt 2021. június 28-án fogadták el, és az lehetővé tette a 2020. évi költségvetési törvény rendelkezéseinek hatálybalépését, így Észak-Írországon 2021. október 1-jétől tilos a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagok magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek használói általi felhasználása.
- 27 2022. február 11-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy részben eláll a napi kényszerítő bírságra vonatkozó keresetétől, mivel e kereseti kérelem okafogyottá vált a 2020. évi költségvetési törvény rendelkezéseinek 2021. október 1-jei hatálybalépésével okafogyottá vált. Mindazonáltal fenntartotta a kérelmét a tekintetben, hogy a Bíróság kötelezze az Egyesült Királyságot napi 35 873,20 euró átalányösszeg megfizetésére a kötelezettségszegést megállapító ítélet kihirdetése és az ezen ítéletben foglaltak teljesítésének időpontja közötti, 2018. október 17-től 2021. szeptember 30-ig terjedő időszak tekintetében.

A kötelezettségszegésről

A felek érvei

- 28 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az Egyesült Királyság nem tette meg a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ezen államnak a felszólító levél kézhezvételétől számított négy hónapos – azaz legkésőbb 2020. szeptember 15-ig terjedő – határidő állt rendelkezésére észrevételei megtételére. Márpedig az e felszólító levélre adott válaszból egyértelműen kitűnik, hogy bizonyos előzetes jogalkotási intézkedések elfogadása ellenére a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagnak a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek meghajtására történő felhasználásának joga csak 2022 áprilisában szűnik meg. E tekintetben a Bizottság azt állítja, hogy valamely tagállam nem hivatkozhat a jogalkotási folyamat lassúságára vagy a belső nehézségekre annak érdekében, hogy igazolja a Bíróság ítélete megfelelő időben történő teljesítésének elmulasztását.
- 29 Az Egyesült Királyság erre azt válaszolja, hogy nem mulasztotta el a kötelezettségszegést megállapító ítélet végrehajtására vonatkozó kötelezettségének teljesítését, mivel a Bizottság felszólító levele és jelen keresete idő előtti volt. A Bíróságnak többek között a 2000. július 4-i Bizottság kontra Görögország ítéletből (C-387/97, EU:C:2000:356, 82. pont) és a 2013. június 25-i Bizottság kontra Cseh Köztársaság ítéletből (C-241/11, EU:C:2013:423, 44. pont) eredő ítélkezési gyakorlatából ugyanis, amely szerint a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítésének a lehető legrövidebb időn belül be kell fejeződnie, azt a következtetést lehet levonni, hogy a Bíróságnak meg kell vizsgálnia azokat a gyakorlati nehézségeket, amelyekkel az érintett tagállamnak szembe kell néznie. A 2003. november 25-i Bizottság kontra Spanyolország ítéletből (C-278/01, EU:C:2003:635, 30. pont) az is kitűnik, hogy a végrehajtás EUMSZ 260. cikk

(2) bekezdésével ellentétes hiányának megállapításához a Bíróságnak úgy kell tekintenie, hogy a kötelezettségszegést megállapító szóban forgó ítéletben foglaltak teljesítése lehetséges volt egy olyan időpontban, amely korábbi azon időpontnál, amikor arra ténylegesen sor került.

- 30 Ebben az összefüggésben a Bizottság feladata azon gyakorlati nehézségek elemzése, amelyeket az érintett tagállamnak le kell leküzdenie ahhoz, hogy eleget tegyen a kötelezettségszegést megállapító ítéletnek. Ezen intézménynek meg kell állapítania, hogy e nehézségek ellenére észszerűen lehetséges volt, hogy e tagállam a felszólító levélben foglaltaknak az ott előírt határidőn belül eleget tegyen. Márpedig a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítésére irányuló feladat összetettségére és terjedelmére tekintettel az ezen ítélet kihirdetése és az e levélben előírt határidő lejárta közötti 23 hónapos időszak nyilvánvalóan elégtelen volt ahhoz, hogy az Egyesült Királyság eleget tegyen az említett ítéletben foglaltaknak.
- 31 Egyébiránt az objektív felelősségen alapuló megközelítés nem alkalmazható az EUMSZ 260. cikk alapján indított ügyekre. A Bizottságnak adott esetben az általa az EUMSZ 258. cikk alapján benyújtott keresettel együtt azt kellett volna kérnie, hogy az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdésének megfelelően pénzügyi szankciókat szabjanak ki az Egyesült Királysággal szemben, ezt azonban nem tette meg. Végül a Bizottság összekeveri a tagállamok által tapasztalt gyakorlati nehézségeket, melyeket a Bíróságnak figyelembe kell vennie, e tagállamok belső jogi vagy politikai problémáival, amelyek nem vehetők figyelembe.
- 32 A jelen ügyben az Egyesült Királyság azt állítja, hogy különös gyakorlati nehézségekkel szembesült a 95/60 irányelv végrehajtása és a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítése során, amiről tájékoztatta a Bizottságot. Ugyanis olyan nehézségekkel kellett volna szembenéznie, amelyek először is az Egyesült Királyságnak a partok hosszát, valamint a tengeri és belső kikötők számát illetően fennálló sajátos földrajzi jellemzőihez, másodsor azon kikötők méretének nagy változatosságához kapcsolódnak, ahol a hajók üzemanyaggal tölthetők fel, harmadszor azon anyagi korlátokkal kapcsolatosak, amelyekkel a kisebb kikötők szembesülnek a tekintetben, hogy egyszerre értékesítenek jelölőanyaggal ellátott és jelölőanyaggal el nem látott üzemanyagot, negyedszer többek között az adócsalást, a dízelolaj romlásának kockázatát, az ideiglenes másodlagos tartályok beszerelését, a turisztikai bevételek felhasználását és a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagok a meghajtástól eltérő célokra való felhasználását illetően, gazdasági és biztonsági aggályokkal, ötödször pedig a Covid19-világjárvánnyal kapcsolatosak.
- 33 Válaszában a Bizottság először is megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság nem vitatja, hogy 2020. szeptember 15-ig nem hajtotta végre a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltakat.
- 34 Másodsor, az ítélezési gyakorlat nem támasztja alá ezen állam azon állítását, amely szerint a Bizottságnak bizonyítania kell, hogy ezen időpontot megelőzően észszerűen módjában állt ezt az ítéletet végrehajtani.
- 35 Harmadszor, a Bíróság azon állandó ítélezési gyakorlata, amely szerint valamely tagállam nem hivatkozhat gyakorlati nehézségekre az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése be nem tartásának igazolása érdekében, nem korlátozódik a politikai és jogi nehézségekre. Ezenkívül az Egyesült Királyság, mikor úgy érvelt, hogy az objektív felelősségen alapuló megközelítés nem alkalmazható az EUMSZ 260. cikk szerinti eljárás keretében, összekeverte az őt az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése alapján terhelő kötelezettséget és az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti kötelezettségszegés súlyának értékelését.

- 36 Mindenesetre az Egyesült Királyság által hivatkozott körülmények nem minősülnek olyan gyakorlati nehézségeknek, amelyek igazolhatják a kötelezettségszegést megállapító ítélet végrehajtásának elmulasztását. Ami ugyanis először is az állítólagos jogalkotási késedelmeket illeti, ezen állam azon kötelezettsége, hogy a kedvtelési célú és kereskedelmi kikötőket az ezen ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges esetleges korrekciós intézkedések meghatározása érdekében értékelje, nem nyújthat magyarázatot arra, hogy az említett állam több mint két és fél évvel az említett ítélet kihirdetése után sem fogadta el az annak való megfeleléshez szükséges másodlagos jogszabályokat. Másodsorban, ami az infrastruktúrából állítólagosan eredő olyan nehézségeket illeti, mint például az, hogy vannak olyan távoli kikötők vagy nagyon kis méretű kikötők, amelyekben nincs elegendő hely ahhoz, hogy jelölőanyaggal ellátott és jelölőanyaggal el nem látott üzemanyagot is biztosítsanak, a Bizottság úgy véli, hogy ezek az esetleges nehézségek inkább kivételnek, mintsem főszabálynak tűnnek. Egyébiránt más tagállamok már leküzdötték az ugyanilyen jellegű nehézségeket. Harmadsorban, ami a Covid19-világjárványt illeti, a Bizottság négy hónapos kivételes határidőt biztosított az Egyesült Királyságnak arra, hogy válaszoljon a felszólító levélre, holott a határidő rendszerint csak két hónap. Ezenkívül a Covid19-esetek száma ebben az államban 2020 nyarán az egyik legalacsonyabb szintjén volt.
- 37 Negyedszer, az Egyesült Királyság állításával ellentétben a 2020. szeptember 11-i leveléből egyértelműen kitűnik, hogy a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag használatának jogát a legtöbb ágazatban csak 2022 áprilisától kezdődően szüntetik meg. Az ezen állam által a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak megfelelő időben történő teljesítésére tett kötelezettségvállalások, valamint a belátható jövőben kézzelfogható eredmények hiánya közötti eltérés arra indította a Bizottságot, hogy megindítsa az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást. Az említett állam csak azt követően vállalt kötelezettséget a szükséges másodlagos jogszabályok elfogadására, hogy a Bizottság e rendelkezés alapján keresetet indított.
- 38 Ötödször, az Egyesült Királyság tévesen hivatkozik az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdésére, mivel a kötelezettségszegést megállapító ítélet meghozatalához vezető kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás az irányelv helytelen átültetésére vonatkozott, nem pedig az átültető intézkedések bejelentésének elmulasztására.
- 39 Viszonzásában az Egyesült Királyság először is kijelenti, hogy a 2020. évi költségvetési törvény a 2021. október 1-jei hatálybalépésétől kezdve lehetővé tette számára, hogy megfeleljen a 95/60 irányelvnek.
- 40 Másodsorban azt állítja, hogy az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdésének megsértése nem következhet pusztán abból a tényből, hogy a felszólító levélben meghatározott határidő lejárt előtt nem fogadta el a szükséges intézkedéseket, kivéve ha a Bizottságnak olyan a hatásköre – amelyet e rendelkezés nem biztosít számára –, hogy meghatározza a Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítélete végrehajtásának határidejét. Egyébiránt diszkrecionális jogkörének gyakorlása keretében ezen intézmény a jogbiztonság és az arányosság elvének megsértése nélkül nem fordulhat az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján a Bírósághoz bármikor, amikor csak úgy kívánja, és anélkül, hogy megvizsgálná, hogy „lehetséges-e” a Bíróság ítéletének végrehajtása. Ezenkívül az egyenlő bánásmód elvének megsértését el kell ismerni, amennyiben a Bizottság által a többi tagállam számára a Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítéletének való megfelelés érdekében biztosított határidők bizonyos esetekben jelentősen hosszabbak lettek volna, mint a jelen ügyben megállapított határidők.

- 41 Harmadsorban és végül a Bizottság elferdítette az Egyesült Királyságnak a szóban forgó gyakorlati nehézségekre vonatkozó állításait, és e nehézségeket nem kezelte megfelelően. Ezenkívül a 2020. szeptember 11-i levél téves értelmezése alapján fordult a Bírósághoz. Ez utóbbi – a Bizottság állításával ellentétben – nem arra utal, hogy a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagnak a magánjellegű, kedvtelési célú hajókban történő felhasználásának tilalma csak 2022 áprilisától alkalmazandó, hanem azt pontosítja, hogy a kötelezettségszegést megállapító ítéletből eredő követelményeken túlmutató módosítások ebben az időpontban lépnek hatályba.

A Bíróság álláspontja

- 42 Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése értelmében, ha a Bizottság megítélése szerint az érintett tagállam nem tette meg a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, a Bizottság – miután ezen államnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére, és meghatározta az említett állam által fizetendő átalányösszeg vagy kényszerítő bírság adott körülmények között megfelelőnek ítélt összegét – a Bírósághoz fordulhat.
- 43 Rá kell mutatni arra, hogy az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást illetően az ilyen kötelezettségszegés fennállásának megítéléséhez szükséges referencia-időpontnak az e rendelkezés értelmében kibocsátott felszólító levélben meghatározott határidő lejártát kell tekinteni (2022. november 14-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás a Szerződésből vagy valamely másodlagos jogi aktusból származó kötelezettségek tagállamok általi megszegésének objektív megállapításán alapszik (2019. november 12-i Bizottság kontra Írország [Derrybrieni szélerőműpark] ítélet, C-261/18, EU:C:2019:955, 92. pont).
- 45 A jelen ügyben, amint az a jelen ítélet 20. pontjából kitűnik, a Bizottság 2020. május 15-én az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdésében előírt eljárás alapján felszólító levelet küldött az Egyesült Királyságnak. Következésképpen a jelen ítélet 43. pontjában említett referencia-időpont az e levélben meghatározott határidő lejártá, azaz 2020. szeptember 15. volt.
- 46 Nyilvánvaló, hogy ezen időpontig az Egyesült Királyság nem tette meg a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést. Noha ugyanis az említett időpontban elfogadták a 2020. évi költségvetési törvényt, amely tartalmazta az ahhoz szükséges jogszabályi felhatalmazást, hogy ezen állam megfeleljen ezen ítéletnek, az csak 2021. október 1-jén lépett hatályba, így ez utóbbi időpontot megelőzően az említett állam egészében engedélyezték jelölőanyaggal ellátott üzemanyagnak a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek meghajtására történő felhasználását.
- 47 Ezt a megállapítást nem cáfolják az Egyesült Királyság érvei. Ami elsőként ezen állam azon érvelését illeti, amely szerint a Bizottságnak bizonyítania kell, hogy a felszólító levélben meghatározott határidő lejártá előtt észszerűen lehetséges volt számára a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítése, elegendő rámutatni arra, hogy jóllehet az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás keretében a Bizottságnak kell a Bíróság részére rendelkezésre bocsátania azokat az adatokat, amelyek szükségesek annak meghatározásához, hogy a tagállam milyen mértékben teljesítette a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltakat (2014. december 2-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-196/13, EU:C:2014:2407, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a Bizottságot nem lehet annak

bizonyítására kötelezni, hogy a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítése lehetséges az ezen intézmény által az érintett tagállamnak küldött felszólító levélben meghatározott határidő lejártakor.

- 48 Másodsorban az Egyesült Királyság azon érvelését illetően, amely szerint a felszólító levél és a jelen kereset idő előtti, többek között azért, mert gyakorlati nehézségek miatt lehetetlen volt számára, hogy az e levélben meghatározott határidő lejárta előtt teljes mértékben megfeleljen a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltaknak, emlékeztetni kell először is arra, hogy bár az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése nem határozza meg azt a határidőt, ameddig az ítéletben foglaltakat teljesíteni kell, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog azonnali és egységes alkalmazásához fűződő érdek megköveteli, hogy a teljesítés azonnal elkezdődjön, és a lehető legrövidebb idő alatt megtörténjen (2019. november 12-i Bizottság kontra Írország [Derrybrieni szélerőműpark] ítélet, C-261/18, EU:C:2019:955, 123. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 Másodszor, az Egyesült Királyság állításával ellentétben az ítélkezési gyakorlatból nem vonható le az a következtetés, hogy az érintett tagállam gyakorlati nehézségekre hivatkozhat annak érdekében, hogy igazolja a Bíróság ítélete végrehajtásának elmulasztását. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az uniós jogból eredő kötelezettségek nemteljesítésének igazolása végett a tagállam nem hivatkozhat kifogásként belső jogrendszerének rendelkezéseire, gyakorlatára vagy helyzeteire (2019. november 12-i Bizottság kontra Írország [Derrybrieni szélerőműpark] ítélet, C-261/18, EU:C:2019:955, 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 18. és 20. pontjában rámutatott, nem állapítható meg, hogy ez az ítélkezési gyakorlat csak a jogi és politikai nehézségekre vonatkozna, így a gyakorlati nehézségek igazolhatják a Bíróság EUMSZ 258. cikk szerinti kötelezettségszegést megállapító ítélete végrehajtásának elmulasztását.
- 51 E körülmények között a jelen ügyben a kötelezettségszegést megállapító ítélet végrehajtásának elmulasztását nem igazolhatják sem az Egyesült Királyság által a pert megelőző szakaszban és a jelen eljárás során hivatkozott belső vagy gyakorlati nehézségek, amelyek többek között a jogalkotási eljáráshoz, a parlamenti választásokhoz, a nyilvános konzultációkhoz, a földrajzi jellemzőkhöz, a kikötők méretének változatosságához, a jelölőanyaggal ellátott és jelölőanyaggal el nem látott üzemanyag értékesítésének nehézségeihez, gazdasági és biztonsági megfontolásokhoz, valamint a Covid19-világjárványhoz kapcsolódnak.
- 52 El kell utasítani az Egyesült Királyság azon érvelését is, amely szerint a Bizottság egyrészt elferdítette az azon gyakorlati nehézségekre alapított állításait, amelyekkel ezen ítélet végrehajtása során szembesülnie kellett volna, másrészt pedig e nehézségeket nem megfelelően kezelte.
- 53 Harmadsorban, ami az Egyesült Királyság azon érvelését illeti, amely szerint a Bizottság által a felszólító levelében a kötelezettségszegést megállapító ítélet végrehajtásával kapcsolatos észrevételeinek megtételére biztosított négy hónapos határidő észszerűtlen és elégtelen volt, meg kell állapítani, hogy az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a pert megelőző eljárás célkitűzései, vagyis az, hogy az érintett tagállam számára alkalmat biztosítson az uniós jogból eredő kötelezettségei teljesítésére, valamint arra, hogy a Bizottság által megfogalmazott kifogásokkal szemben hatékonyan hivatkozhatson a védekezésül felhozott jogalapokra, arra kötelezik a Bizottságot, hogy észszerű határidőt hagyjon a tagállamoknak arra, hogy a felszólító levélre válaszolhassanak, és megfeleljenek a szóban forgó, az EUMSZ 258. cikk alapján hozott,

kötelezettségszegést megállapító ítéletnek, vagy adott esetben felkészüljenek a védekezésükre, mivel annak értékelése érdekében, hogy az előírt határidő észszerű-e, az adott helyzetre jellemző összes körülményt figyelembe kell venni (lásd analógia útján: 2020. július 16-i Bizottság kontra Románia [Pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-549/18, EU:C:2020:563, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 54 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság által a felszólító levelében biztosított négy hónapos határidő nem volt sem észszerűtlen, sem elégtelen, különös tekintettel arra, hogy összesen közel 23 hónap telt el a kötelezettségszegést megállapító ítélet kihirdetése és e határidő lejárta között.
- 55 Negyedsorban, amennyiben az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy a jelen kereset idő előtti volt, elegendő emlékeztetni arra, hogy az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Bizottság az EUSZ 17. cikk (1) bekezdésének második mondata értelmében a Szerződések őreként mérlegelési jogkörrel rendelkezik a tagállammal szembeni keresetindítás célszerűségének eldöntését, valamint a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás tagállammal szembeni megindítása időpontjának kiválasztását illetően, az e döntéseket meghatározó megfontolások pedig nem lehetnek kihatással a kereset elfogadhatóságára, és a Bíróság általi felülvizsgálat tárgyát sem képezhetik (lásd ebben az értelemben: 2021. január 13-i Bizottság kontra Szlovénia [MiFID II] ítélet, C-628/18, EU:C:2021:1, 47. és 48. pont; 2022. március 8-i Bizottság kontra Egyesült Királyság [alulértékeléssel elkövetett csalás elleni küzdelem] ítélet, C-213/19, EU:C:2022:167, 203. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 E mérlegelési jogkörre tekintettel el kell utasítani az Egyesült Királyság azon érvelését is, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel a többi tagállam számára jelentősen hosszabb határidőt állapított meg a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítésére, mint számára (lásd ebben az értelemben: 2021. január 13-i Bizottság kontra Szlovénia [MiFID II] ítélet, C-628/18, EU:C:2021:1, 53. pont).
- 57 Ötödsorban, ami az Egyesült Királyság azon érvét illeti, amely szerint a jelen kereset ezen intézmény azon értelmezési hibáján alapul, amely elferdítette a 2020. szeptember 11-i levelet, még ha feltételezzük is, hogy e levél a Bizottság állításával ellentétben nem utal arra, hogy jelölőanyaggal ellátott üzemanyagnak a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművekben történő felhasználásának tilalma csak 2022 áprilisától alkalmazandó, e körülmény a jelen kereset megalapozottságának értékelése szempontjából nem releváns, és nem kérdőjelezheti meg a jelen ítélet 46. pontjában szereplő megállapítást, amely szerint az Egyesült Királyság 2020. szeptember 15-én még nem tette meg a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést.
- 58 Hatod- és utolsósorban, az Egyesült Királyság állításával ellentétben a Bizottság a kötelezettségszegést megállapító ítélet alapjául szolgáló ügyben benyújtott keresetében nem kérhette a Bíróságtól, hogy az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján pénzügyi szankciókat szabjon ki ezen állammal szemben. Ezt a keresetet ugyanis nem azért nyújtották be, mert az említett állam nem tett eleget a 95/60 irányelvet átültető intézkedések bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, hanem azért, mert ezen irányelvet helytelen módon ültette át. Márpedig az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján indított bírósági eljárás keretében a Bíróságnak nem feladata annak vizsgálata, hogy valamely tagállam megfelelően ültette-e át az irányelvet (lásd ebben az értelemben: 2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet [Személyes adatokról szóló irányelv, büntetőjogi terület] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 59 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy az Egyesült Királyság – mivel a Bizottság által kibocsátott felszólító levélben előírt határidő lejártáig, azaz 2020. szeptember 15-ig nem tette meg a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést – nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

Az általányösszegekről

A felek érvei

- 60 A Bizottság úgy véli, hogy a Bíróság ítéletei végrehajtásának bármely elhúzódozó elmulasztása önmagában a jogszerűség elvének és a jogbiztonság elvének súlyos megsértését jelenti, következésképpen „Az [EUMSZ 260. cikk] végrehajtása” című, 2005. december 12-i SEC(2005) 1658 közlemény (HL 2007. C 126., 15. o.; a továbbiakban: 2005. évi közlemény) 10. és azt követő pontjaira hivatkozva kéri, hogy az Egyesült Királyságot kötelezzék általányösszeg fizetésére.
- 61 A Bizottság 2005. évi közleményre és „A kötelezettségszegési eljárások keretében a Bizottság által az Európai Unió Bíróságának javasolt [átalányösszegek] és kényszerítő bírságok meghatározásához használt adatok aktualizálása” című (HL 2020. C 301., 1. o.; a továbbiakban: 2020. évi közlemény) hivatkozik annak érdekében, hogy ezt az általányösszeget úgy számítsák ki, hogy a 35 873,20 eurós napi összeget megszorozzák a kötelezettségszegést megállapító ítélet kihirdetése és az ezen ítéletben foglaltak Egyesült Királyság általi teljesítésének időpontja között eltelt napok számával. Ez az összeg az egységes általányalapnak a súlyossági együtthatóval és egy „n” együtthatóval való megszorzásából ered. A Bizottság pontosítja, hogy az így kapott általányösszeg nem lehet kevesebb, mint 8 901 000 euró.
- 62 Először is a Bizottság jelzi, hogy a 2020. évi közleményből kitűnik egyrészt, hogy az egységes általányalapot 1052 euróban állapították meg, másrészt pedig, hogy a szankció elrettentő hatásának biztosítása érdekében figyelembe vett „n” együttható az Egyesült Királyság esetében 3,41.
- 63 Másodsor, ami a jogsértés súlyát illeti, a Bizottság megállapítja, hogy a 95/60 irányelv célja a 2003/96 irányelv kiegészítése, valamint a belső piac megvalósításának és megfelelő működésének elősegítése, lehetővé téve az általános adómérték alá nem tartozó gázolaj könnyű és gyors azonosítását. Márpedig ezen állam azáltal, hogy nem tette meg a jelölőanyaggal ellátott termékekkel való visszaélés elkerüléséhez szükséges intézkedéseket, megnehezítette, sőt lehetetlenné tette a többi – különösen az Egyesült Királysággal szomszédos vizekkel rendelkező – tagállam hatóságai számára annak meghatározását, hogy egy magánjellegű, kedvtelési célú vízi jármű, amelyet az Egyesült Királyság kikötőiben jelölőanyaggal ellátott üzemanyaggal töltenek fel, majd eléri e tagállamok felségvizeit, az Egyesült Királyságban jogszerűen megadózottatott üzemanyaggal közlekedik-e. Ezenkívül az Egyesült Királyság kormányának az „Implementation of the Court of Justice of the European Union (CJEU) judgment on diesel fuel used in private pleasure craft” (az Európai Unió Bíróságának a gázolaj magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművekben történő felhasználásáról szóló ítéletének végrehajtása) című, 2019. július 15-i dokumentumából – amelyre vonatkozóan ezen államban nyilvános konzultációra került sor – kitűnik, hogy az, hogy az említett állam nem tette meg a szükséges intézkedéseket, jelentős számú magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművet érintett. Következésképpen a 20-as skálán 10-es súlyossági együtthatót kell figyelembe venni.

- 64 Az Egyesült Királyság erre azt válaszolja, hogy még ha a Bíróság ki is mondaná a kötelezettségszegést megállapító ítélet végrehajtásának elmulasztását, semmilyen pénzügyi szankciót nem kellene vele szemben kiszabni, másodlagosan pedig, hogy e szankciónak 250 000 eurót meg nem haladó átalányösszegre kellene korlátozódnia.
- 65 A jogsértés súlyát és a tagállam fizetési képességét illetően az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében figyelembe kell venni egyfelől az ítéletben foglaltak teljesítése szóban forgó elmaradásának a magán- és közérdekeket érintő következményeit, másfelől azt, hogy az érintett tagállamnak milyen sürgősen kell a kötelezettségeit teljesíteni (lásd ebben az értelemben: 2005. július 12-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-304/02, EU:C:2005:444, 104. pont, 2006. március 14-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-177/04, EU:C:2006:173, 62. pont és 2008. január 10-i Bizottság kontra Portugália ítélet, C-70/06, EU:C:2008:3, 39. pont).
- 66 Ami mindenekelőtt a végrehajtás elmaradásának súlyosságát illeti, csakis korlátozott és rendkívül szerény súlyú jogsértésről lehet szó, így a Bíróság által a 2008. január 10-i Bizottság kontra Portugália ítéletben (C-70/06, EU:C:2008:3) elfogadott megközelítéshez hasonló megközelítést kell alkalmazni, és ennél fogva a legfeljebb 3-as súlyossági együtttható alkalmazható.
- 67 Először is az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy a Bizottság keresete egyáltalán nem tartalmazza a szóban forgó jogsértés tárgyát képező uniós szabály jelentőségének elemzését.
- 68 Másodszor, a Bizottságnak nem csupán a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítésének elmulasztását kell bizonyítania, hanem a teljesítés ezen elmulasztásának a belső piacra, valamint a köz- és magánérdekekre gyakorolt következményeit is. Márpedig az Egyesült Királyság szerint a 95/60 irányelv megsértése ezen érdekeket illetően csak rendkívül korlátozott következményekkel jár, tekintettel arra a teljes rendszerre, amelyet annak ellenőrzésére hozott létre, hogy a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek használói megfizették-e a megfelelő összegű adót. Nincs tehát sem adóvesztés, sem a belső piacot érő kár. Ezenkívül azt illetően, hogy a Bizottság az azzal kapcsolatos nehézségekre hivatkozott, hogy más tagállamok hogyan tudják ellenőrizni, hogy az adót megfelelően megfizették-e az Egyesült Királyságban, e tagállam egyrészt azt állítja, hogy e nehézségeket semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, másrészt pedig, hogy az általa bevezetett ellenőrzési rendszert e többi tagállam hatóságai is igénybe vehették.
- 69 Ráadásul a meg nem felelés minimális, mivel a 2017 és 2019 közötti időszakban az Egyesült Királyságban a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag kevesebb mint 0,2%-át használták fel magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek meghajtására.
- 70 Ebben az összefüggésben azt is figyelembe kell venni, hogy az átmeneti időszak 2020. december 31-i lejártá óta az Egyesült Királyságnak a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítésére vonatkozó kötelezettsége már csak Észak-Írországot érinti. Az Egyesült Királyság e tekintetben azzal érvel, hogy Észak-Írországon a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek számát 1500-ra becsülik, és hogy a 2021. január 1. és március 22. közötti időszakban e vízi járművek használói részére csak 132 liter jelölőanyaggal ellátott üzemanyagot értékesítettek.
- 71 Harmadszor, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a Bíróság a kötelezettségszegés súlyának meghatározása során figyelembe veszi a megfelelés nehézségét. Egyébiránt az Egyesült Királyság azáltal, hogy 2019-ben nyilvános konzultációt folytatott, és elfogadta a szóban forgó elsődleges jogszabályt, jelentős eredményeket ért el a kötelezettségszegést megállapító ítélet

kihirdetése óta. Ezenkívül jóhiszeműen járt el, amikor rendszeresen tájékoztatta a Bizottságot a meghozott intézkedésekről. Azt is figyelembe kell venni, hogy az ezen állammal szemben a Bíróság ítélete végrehajtásának elmulasztása miatt indított első keresetről van szó.

- 72 Másodsorban, ami a kötelezettségszegés időtartamát illeti, a teljesítés elmaradásának időszaka csak abban az időpontban kezdődik, amikor a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a gyakorlatban lehetséges volt a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítése. A 2013. november 28-i Bizottság kontra Luxemburg ítéletből (C-576/11, EU:C:2013:773) ugyanis az következik, hogy ezen időtartam értékelése során figyelembe kell venni a gyakorlati nehézségeket.
- 73 Harmadszor, az Egyesült Királyság jelzi, hogy a 2020. évi közleményben elfogadott 3,41-es „n” együttható túlzott.
- 74 Elsőként, a fizetési képesség már nem alapulhat az Egyesült Királyság teljes bruttó hazai termékén (GDP), mivel a 95/60 irányelv és az EUMSZ 260. cikk által előírt kötelezettségek az átmeneti időszak lejártá óta az Egyesült Királyságra már csak Észak-Írország tekintetében alkalmazandók. Márpedig az észak-ír gazdaság 2018-ban az Egyesült Királyság gazdaságának mintegy 2,28%-át tette ki, így az „n” együtthatót arányosan kell kiigazítani. E tekintetben meg kell különböztetni a jelen ügyet a 2012. december 11-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet (C-610/10, EU:C:2012:781) alapjául szolgáló ügytől, amelyben a Bíróság elutasította a Spanyol Királyság azon érvét, amely szerint csak Baszkföld GDP-jét kell figyelembe venni, mivel az uniós szabályok megsértése kizárólag a Spanyol Királyság ezen részét érintette. Ebben az ügyben ugyanis az uniós szabályok e tagállam egészére vonatkoztak, míg a jelen ügyben a 95/60 irányelv már csak Észak-Írország tekintetében alkalmazandó az Egyesült Királyságra. Egyébiránt, mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az „n” együtthatót az átmeneti időszak lejártá után újra kell számítani, ezen időszak után ellentmondásos lenne az Egyesült Királyság teljes GDP-jének alkalmazása.
- 75 Másodsorban, figyelembe kell venni, hogy az Egyesült Királyság már nem rendelkezik képviselői mandátumokkal az Európai Parlamentben.
- 76 Harmadsorban, a Bíróságnak figyelembe kell vennie a GDP-re vonatkozó legfrissebb információkat. E tekintetben az Egyesült Királyság képviselője a tárgyaláson pontosította, hogy a 2020. év vonatkozásában ezen állam GDP-je 2 156 073 millió font sterling (GBP) (hőzavetőleg 2 423 426 millió euró) volt.
- 77 Válaszában a Bizottság megjegyzi, hogy a Bíróság az általa javasoltnál magasabb szankciót is kiszabhat az Egyesült Királyságra.
- 78 Először is a kötelezettségszegés súlyát illetően a Bizottság emlékeztet arra, hogy a kötelezettség egyértelmű jellege fontos szerepet játszik a jogsértés súlyának értékelésében. Ugyanígy nem az a kérdés, hogy az Egyesült Királyság tiszteletben tartotta-e a 2003/96 irányelv célját, hanem inkább az, hogy eleget tett-e a 95/60 irányelvben előírt, a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járműveknek a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag használatához való jogának megszüntetésére vonatkozó egyértelmű és nélkülözhetetlen kötelezettségének. Egyébiránt nem a Bizottság feladata annak bizonyítása, hogy ténylegesen megvalósultak-e a jogsértés következményei.
- 79 Ezenkívül a Bizottság szerint kizárólag annak van jelentősége, hogy a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek több tagállam felségvizein jelölőanyaggal ellátott üzemanyaggal hajóztak-e, amelyről ezen államok hatóságai jogosan feltételezhatték, hogy azt nem adóztatták.

- 80 Egyébiránt az Egyesült Királyság két alkalommal is késleltette a releváns másodlagos jogszabályok elfogadását. Ezenkívül ezen állam csak a jelen kereset benyújtását követően hozta előre e határozat elfogadását. Végül a Bizottság figyelembe vette azt a tényt, hogy a Bíróság ezen állammal szemben hozott ítélete végrehajtásának elmulasztása miatti első eljárásról van szó.
- 81 A tárgyaláson a Bizottság előadta, hogy a jogsértés területi kiterjedésének korlátozott jellege miatt nem kell csökkenteni a súlyossági tényezőt, mivel e korlátozott jelleg a kilépési megállapodásból ered, nem pedig az Egyesült Királyság által a kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítése érdekében elfogadott intézkedésekből.
- 82 Másodszor, ami a jogsértés időtartamát illeti, nem kell figyelembe venni sem a gyakorlati nehézségeket, sem azt a tényt, hogy az Egyesült Királyság jóhiszeműen tett erőfeszítéseket.
- 83 Harmadszor, ami az „n” együtthatót illeti, a Bizottság először is emlékeztet arra, hogy a jelen eljárást az átmeneti időszak vége előtt vezették be, és hogy a kilépésről szóló megállapodás 127. és 131. cikke értelmében az említett időszakban az Egyesült Királyság teljes egészében felelős volt az uniós jog alkalmazásáért és betartásáért.
- 84 Másodszor, az „n” együttható meghatározásához változóként használják a valamely tagállam parlamenti mandátumainak számát, mivel az hasznos mutatója e tagállam méretének, így nem releváns az a tény, hogy az Egyesült Királyság már nem rendelkezik képviselői mandátumokkal a Parlamentben, ami egyébként az általa aláírt kilépésről szóló megállapodás közvetlen következménye. A Bizottság mindenesetre azzal érvel, hogy ez az állam a kötelezettségszegés megállapításának időpontjában, 2018-ban rendelkezett képviselettel a Parlamentben.
- 85 Harmadszor, ami az Egyesült Királyság azon állítását illeti, amely szerint az „n” együtthatót gazdasági okokból csökkenteni kell, a Bizottság a tárgyaláson jelezte, hogy az Egyesült Királyság által 2020-ra vonatkozóan közölt szám adatok megbízhatónak tekinthetők. Ezenkívül „A Bizottság által az Európai Unió Bírósága előtt indított kötelezettségszegési eljárásokban javasolt átalányösszeg és kényszerítő bírság számításának az Egyesült Királyság kilépését követő kiigazításáról” című bizottsági közlemény (HL 2021. C 129., 1. o.; a továbbiakban: 2021. évi közlemény) szerint az ezen állam által elkövetett jogsértések tekintetében az „n” együtthatót ézentúl 3,70-ben, a minimális átalányösszeget pedig 8 215 000 euróban kell megállapítani.
- 86 Viszonzásában az Egyesült Királyság jelzi, hogy 2021. október 1-jén eleget tett a 95/60 irányelvnek. A Bizottság tehát nem állapíthatja meg pénzügyi szankciók kiszabását, mivel a 2016. szeptember 7-i Bizottság kontra Görögország ítéletből (C-584/14, EU:C:2016:636, 70. pont) kitűnik, hogy e szankciók célja, hogy ösztönözze a Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítéletének gyors végrehajtásának ösztönzése, amennyiben e kötelezettségszegés továbbra is fennáll.
- 87 Először is, ami a kötelezettségszegés súlyosságát illeti, e tagállam cáfolja a Bizottság azon érvét, amely szerint a 95/60 irányelv első preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az ezen irányelvből eredő kötelezettségeket jelentősnek kell tekinteni. Egyrészt ugyanis, amint az a 2013. június 25-i Bizottság kontra Cseh Köztársaság ítéletből (C-241/11, EU:C:2013:423, 54. pont) kitűnik, a preambulumbekzdésekben szereplő utalások csekély analitikus értékkel bírnak egy adott szabály valamely más uniós szabályokhoz viszonyított relatív jelentőségének értékelése szempontjából, másrészt számos irányelv tartalmaz ezzel azonos értékű kifejezéseket.

- 88 Ráadásul figyelembe kell venni a 95/60 irányelv által követett, a gázolaj jövedéki adója harmonizált rendszerének bevezetésére irányuló végső célt. Ezenkívül a Bizottság összekeveri az ezen irányelvnek való megfelelés kérdését a meg nem felelés súlyosságának értékelése szempontjából releváns tényezők kérdésével.
- 89 Egyébiránt meghatározó az a körülmény, hogy az Egyesült Királyságban a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek használói részére értékesített, jelölőanyaggal ellátott üzemanyag az ezen államban forgalmazott, jelölőanyaggal ellátott üzemanyag 0,2%-át tette ki, és hogy az e felhasználóknak Észak-Írországban értékesített, jelölőanyaggal ellátott üzemanyag a 2019. június és augusztus közötti időszakban az Egyesült Királyság piacának 0,02%-át érte el.
- 90 Ugyanígy az, hogy a Bizottság kizárólag a magánjellegű, kedvtelési célú egyesült királysági vízi járművek használóival szemben egyetlen tagállamban kiszabott bírságokra vonatkozó, bizonyítékokkal alá nem támasztott sajtókivonatokra hivatkozott, továbbá semmilyen bizonyítékot nem szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy 2018 májusa óta kiszabtak volna ilyen bírságot, bizonyítja a 95/60 irányelvvel való összeegyeztethetlenség korlátozott hatását. Márpedig a 2009. szeptember 10-i Bizottság kontra Portugália ítéletből (C-457/07, EU:C:2009:531, 98. pont) az következik, hogy amennyiben – mint a jelen ügyben is – valamely tagállam olyan részletes információkat nyújtott be, amelyek bemutatják valamely jogsértés korlátozott hatását vagy hatásának hiányát, a Bizottság feladata azon okok alátámasztása, amelyekre tekintettel a Bíróságnak kell helyt adnia az álláspontjának. Végül a Bizottság nem hivatkozhat az eredeti kötelezettségszegésre jóhiszeműségének vitatása érdekében.
- 91 Másodszor, ami az „n” együtthatót illeti, figyelembe kell venni, hogy az uniós jog az Egyesült Királyság tekintetében már csak Észak-Írországra alkalmazandó, amely – amint azt az Egyesült Királyság a tárgyaláson kijelentette – 2020-ban az Egyesült Királyság GDP-jének 2,25%-áért volt felelős. A Bíróságnak ugyanis azon terület gazdaságának méretéből kell kiindulnia, amelyre az uniós jog a jelen ügyben meghozandó ítélet időpontjában alkalmazandó.
- 92 A tárgyaláson az Egyesült Királyság arra is hivatkozott, hogy az Unióból való kilépése óta a tagállamokétól eltérő helyzetben van, így vele szemben – különösen az „n” együtthatót illetően – eltérő bánásmódot kell alkalmazni és az átalányösszeg mértékét csökkenteni kell.

A Bíróság álláspontja

- 93 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy noha 2021. október 1-jén az Egyesült Királyság már nem szegte meg a kötelezettségszegést megállapító ítélet teljes körű végrehajtására irányuló kötelezettségét, és ennél fogva a jelen ügyben a kötelezettségszegés nem állt fenn a tények Bíróság általi vizsgálatának idején, a Bizottság – amint az a jelen ítélet 27. pontjából kitűnik – fenntartotta az ezen állam átalányösszeg fizetésére való kötelezésére irányuló kérelmét.
- 94 Márpedig e tekintetben rá kell mutatni arra, hogy az olyan keresetet, amelyben a Bizottság átalányösszeg kiszabását kéri, nem lehet elutasítani önmagában azon az alapon, hogy e keresetnek olyan kötelezettségszegés képezi a tárgyát, amely tartósan fennállt ugyan, viszont megszűnt arra az időpontra, amikor a Bíróság a tényállást vizsgálja (2021. január 13-i Bizottság kontra Szlovénia (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, 70. pont).
- 95 Elsődlegesen emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság feladata, hogy az egyes esetekben az előtte folyamatban lévő ügy körülményeitől függően, valamint a meggyőzés és visszatartás szerinte szükséges mértéke alapján meghatározza az uniós jog hasonló megsértése megismétlődésének a

megelőzéséhez szükséges megfelelő pénzügyi szankciókat (2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronikkel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 96 Az átalányösszeg megfizetésére való kötelezésre, és adott esetben ezen összeg meghatározására minden egyes esetben a megállapított kötelezettségszegés jellemzőivel, valamint az EUMSZ 260. cikk alapján kezdeményezett eljárásban érintett tagállam által tanúsított magatartással összefüggő, releváns tényezők összessége alapján kell, hogy sor kerüljön. E tekintetben annak eldöntésében, hogy a Bíróság kiszab-e, ilyen szankciót, vagy sem, továbbá – adott esetben – e szankció összegének meghatározásában ez a rendelkezés széles mérlegelési jogkört biztosít a Bíróság számára. Ezenkívül mérlegelési jogkörének gyakorlása során a Bíróság feladata ezen átalányösszeg oly módon történő meghatározása, hogy az egyrészt megfeleljen a körülményeknek, másrészt arányos legyen az elkövetett jogsértéssel. E tekintetben jelentős tényezőnek számít a megállapított jogsértés súlya, valamint a jogsértésnek az azt megállapító ítélet kihirdetése óta történő fennállásának időtartama (lásd ebben az értelemben: (2019. november 12-i Bizottság kontra Írország [Derrybrieni szélerőműpark] ítélet, C-261/18, EU:C:2019:955, 113. és 114. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 97 Először is a jogsértés súlyát illetően emlékeztetni kell a megsértett szabálynak a belső piac megteremtése szempontjából fennálló jelentőségére, amely – amint az a 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország (Állami támogatások visszatéríttetése) ítéletből következik – az Unióra ruházott alapvető feladatok egyikét, nevezetesen a belső piac EUSZ 3. cikk (3) bekezdése szerinti megteremtését jelentik.
- 98 E tekintetben, amint az a kötelezettségszegést megállapító ítélet 44. és 46. pontjából kitűnik, egyrészt a 95/60 irányelv harmadik preambulumbekendésével összefüggésben értelmezett 1. cikke értelmében a tagállamok kötelesek az ezen irányelv által előírt adóügyi jelölőanyagot alkalmazni többek között az olyan gázolajra, amelyet nem a teljes adómérték szerint adóztatnak, másrészt az említett irányelv által követett cél, nevezetesen az, hogy az általános adómérték alá nem tartozó gázolaj könnyű és gyors azonosításának lehetővé tételével kiegészítse a 2003/96 irányelvet, valamint elősegítse a belső piac megvalósítását és megfelelő működését, nem lenne elérhető, ha a tagállamok az általános adómérték alá tartozó felhasználásra szánt gázolaj esetében is lehetővé tehetik az adóügyi jelölőanyag használatát.
- 99 Egyébiránt a 95/60 irányelvben előirányzott intézkedések az első preambulumbekendésének megfelelően nemcsak szükségesek, hanem elengedhetetlenek is a belső piac célkitűzéseinek megvalósításához.
- 100 Kétségtelen, hogy az Egyesült Királyság úgy érvel, hogy olyan teljes rendszert vezetett be, amely lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek használói megfizették-e az adó megfelelő összegét, és hogy e rendszert a tagállamok hatóságai is használhatják a későbbi ellenőrzések során, amelyek mindazonáltal nem képezik a 95/60 irányelv fő célját.
- 101 Mindemellett e tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy a Bíróság a kötelezettségszegést megállapító ítélet 52. és 53. pontjában megállapította, hogy a 95/60 irányelv által előírt, az adómentes vagy kedvezményes adómértékkel adóztatott gázolaj adóügyi jelölőanyaggal való megjelölésének célja éppen az, hogy megkönnyítse a más tagállam adóhatóságai által a szabad forgalomba bocsátás helye szerinti tagállamban ténylegesen megfizetett jövedéki adó

ellenőrzését, és nincs jelentősége annak, hogy léteznek más ellenőrzési eszközök is, mint például a jövedéki adó különbözetének megfizetését tanúsító, az Egyesült Királyság által javasolt nyugta benyújtása.

- 102 Egyébiránt arra is emlékeztetni kell, hogy az irányelv teljes átültetésének biztosítása érdekében a nemzeti intézkedések elfogadására vonatkozó kötelezettség az uniós jog teljes érvényesülésének biztosítása érdekében a tagállamok alapvető kötelezettségének minősül, e kötelezettség megsértését ezért egyértelműen súlyosnak kell tekinteni (lásd analógia útján: 2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet [Személyes adatokról szóló irányelv, büntetőjogi terület] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 103 Amennyiben az Egyesült Királyság azt állítja, hogy a jogsértés súlya elenyésző amiatt, hogy az Egyesült Királyságban a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek használói számára értékesített, jelölőanyaggal ellátott üzemanyag az ebben az államban forgalmazott jelölőanyaggal ellátott üzemanyag 0,2%-át tette ki, a Bizottsághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a szóban forgó kötelezettségszegés alkalmas volt arra, hogy jelentős számú, a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművet használót büntessen, és ezáltal az érintett magán- és közérdekeket sértse. Ugyanis mind azok a brit állampolgárok, akik az Egyesült Királysággal szomszédos tagállamok felségvizeire kívántak hajózni, mind pedig e szomszédos tagállamok azon állampolgárai, akik az Egyesült Királyság felségvizeire kívántak hajózni, és ott jelölőanyaggal ellátott üzemanyagot kellett tankolniuk, mielőtt visszatértek volna az említett tagállamok felségvizeire, e tagállamok hatóságai által végzett ellenőrzések során nehézségeknak voltak kitéve, és e hatóságok többek között bírságot szabhattak ki velük szemben.
- 104 Ezenkívül az Egyesült Királyság írásbeli észrevételeiben maga is jelezte, hogy az e vízi járművek jelölőanyaggal ellátott üzemanyaggal való meghajtására vonatkozó tilalomnak jelentős gyakorlati következményei vannak, ami értelmetlen lenne, ha az e célból értékesített, jelölőanyaggal ellátott üzemanyag mennyisége elhanyagolható lenne. Egyébiránt az *Implementation of the Court of Justice of the European Union (CJEU) judgment on diesel fuel used in private pleasure craft* című, 2019. július 15-i dokumentumból – amellyel nyilvános konzultációt indítottak az Egyesült Királyságban – kitűnik, hogy ezen állam jelentős számú magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművel rendelkezett, és hogy e vízi járművek meghajtásához jelentős mennyiségű, jelölőanyaggal ellátott üzemanyagot használtak fel.
- 105 Az Egyesült Királyság által hivatkozott esetleges enyhítő körülményeket illetően először is a jelen ítélet 49–51. pontjára tekintettel el kell utasítani ezen állam azon érvelését, amely szerint a jelen kötelezettségszegés a szóban forgó gyakorlati nehézségek miatt rendkívül csekély súlyú. A Bíróság ugyanis a kötelezettségszegés súlyosságának értékelése keretében több alkalommal emlékeztetett arra, hogy az uniós jogból eredő kötelezettségek nemteljesítésének igazolása végett a tagállam nem hivatkozhat kifogásként belső jogrendszerének rendelkezéseire, gyakorlatára vagy helyzeteire (lásd ebben az értelemben: 2014. december 4-i Bizottság kontra Svédország ítélet, C-243/13, EU:C:2014:2413, 53. pont; 2017. július 13-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-388/16, EU:C:2017:548, 41. pont; 2018. július 25-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-205/17, EU:C:2018:606, 62. pont).
- 106 Másodsor, ami azt a tényt illeti, hogy az Egyesült Királyság a pert megelőző eljárás során rendszeresen közölte a Bizottsággal azokat az intézkedéseket, amelyeket a kötelezettségszegést megállapító ítéletnek való megfelelés érdekében meghozni szándékozott, emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottsággal folytatott lojális együttműködésre irányuló, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében előírt kötelezettség azt vonja maga után, hogy minden tagállam köteles elősegíteni, hogy ez az

intézmény teljesítse az EUSZ 17. cikk szerinti azon feladatát, hogy a Szerződések őreként a Bíróság ellenőrzése mellett biztosítsa az uniós jog alkalmazását (2022. március 8-i Bizottság kontra Egyesült Királyság [alulértékeléssel elkövetett csalás elleni küzdelem] ítélet, C-213/19, EU:C:2022:167, 527. pont).

- 107 Ennélfogva a jogsértés súlyának értékelése keretében csak a Bizottsággal való olyan együttműködést lehet enyhítő körülményként figyelembe venni, amely bizonyítja, hogy a tagállam a lehető legrövidebb időn belül eleget kíván tenni az EUMSZ 258. cikk alapján hozott, kötelezettségszegést megállapító ítéletnek.
- 108 Márpedig a jelen ügyben az Egyesült Királyság, ellentétben azzal, amit a 2018. december 19-i levelében a Bizottsággal közölt, 2019-ben és 2020-ban nem hozta meg a kötelezettségszegést megállapító ítéletnek való megfeleléshez szükséges jogszabályi módosításokat. Egyébiránt, mivel ezen állam a 2020. szeptember 11-i levelében jelezte, hogy a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagnak a magánjellegű, kedvtelési célú vízi járművek meghajtására történő felhasználására való jog megszüntetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos határozatot csak az e jognak az e vízi járművek meghajtását nem érintő ágazatok tekintetében történő megszüntetéséről szóló nyilvános konzultációt követően hozzák meg, elismerte, hogy ezen ítéletben foglaltak teljesítése gyorsabban is megvalósítható lett volna.
- 109 E feltételek mellett az Egyesült Királyságnak a Bizottsággal a pert megelőző eljárás során tanúsított együttműködése nem vehető figyelembe enyhítő körülményként.
- 110 Ezzel szemben, harmadszor, enyhítő körülményként kell figyelembe venni azt a tényt, hogy az Egyesült Királyság mind a jelen kereset benyújtása előtt, mind pedig az eljárás során hozott bizonyos intézkedéseket a kötelezettségszegést megállapító ítélet végrehajtása érdekében, és különösen, hogy a 2020. évi költségvetési törvény rendelkezéseinek 2021. október 1-jei hatálybalépésével megszüntette a felrótt kötelezettségszegést (lásd analógia útján: 2011. március 31-i Bizottság kontra Görögország ítélet, C-407/09, EU:C:2011:196, 41. pont).
- 111 Ugyanígy, negyedszer, bár kétségtelen, hogy az érintett tagállam mérete önmagában nem releváns a kötelezettségszegés súlyának értékelése szempontjából, figyelembe kell venni azonban azt a tényt, hogy a 95/60 irányelv 2021. január 1. óta az Egyesült Királyságra már csak Észak-Írország tekintetében alkalmazandó, így a kötelezettségszegés következménye ezen időpont óta korlátozott mértékű.
- 112 Végül, enyhítő körülményként figyelembe kell venni azt a tényt, hogy az Egyesült Királyság korábban sosem mulasztotta el teljesíteni a Bíróság által az EUMSZ 258. cikk alapján hozott ítéletekben foglaltakat (lásd: 2013. május 30-i Bizottság kontra Svédország ítélet, C-270/11, EU:C:2013:339, 55. pont).
- 113 Másodszor, a jogsértés időtartamát illetően elegendő emlékeztetni arra, hogy ezt az időtartamot egyfelől az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegést megállapító, szóban forgó ítélet kihirdetésének időpontja, másfelől pedig a tényállás Bíróság általi mérlegelésének időpontja, illetve – ha ez előbb következik be – az ezen ítéletnek az érintett tagállam általi megfelelés időpontja között eltelt idő figyelembevételével kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2011. március 31-i Bizottság kontra Görögország ítélet, C-407/09, EU:C:2011:196, 35. pont; 2019. november 12-i Bizottság kontra Írország [Derrybrieni szélerőműpark] ítélet, C-261/18, EU:C:2019:955, 122. pont).

- 114 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy 1079 nap, tehát majdnem három év telt el a kötelezettségszegést megállapító ítélet kihirdetése és annak az Egyesült Királyság általi végrehajtása között.
- 115 Harmadszor, ami a fizetési képességet illeti, az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy e tagállam fizetési képességének értékelésekor elsődleges tényezőként a GDP-jét kell alapul venni, továbbá az uniós jog hasonló megsértése jövőbeli megismétlődésének hatékony megelőzése érdekében arányos és kellően visszatartó erejű szankciókat kell kiszabni (lásd ebben az értelemben: 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 116. és 130. pont)
- 116 E tekintetben az Egyesült Királyság először is azzal érvel, hogy a jogsértési időszak egészére vonatkozóan kizárólag Észak-Írország GDP-jét kell alapul venni, míg a Bizottság úgy véli, hogy ebben az időszakban az Egyesült Királyság teljes GDP-jét kell figyelembe venni.
- 117 A jelen ügyben, noha a kilépésről szóló megállapodás 127. cikke (1) bekezdésének megfelelően kétségtelen, hogy az uniós jog az átmeneti időszak alatt, azaz 2020. december 31-ig az Egyesült Királyság egészére alkalmazandó volt, a szóban forgó kötelezettségszegés 2021. január 1-jétől már csak Észak-Írországot érinti.
- 118 Mindemellett az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv 12. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy az Egyesült Királyság, nem pedig Észak-Írország hatóságai felelősek az említett jegyzőkönyvvel az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban Észak-Írország tekintetében alkalmazandóvá tett uniós jogi rendelkezések végrehajtásáért és alkalmazásáért. Ebben az összefüggésben, ellentétben azzal, amit az Egyesült Királyság állít, az a tény, hogy ez utóbbi 2020. február 1. óta már nem tagállam, nem befolyásolja a fizetési képességének értékelését, így nem alkalmazható vele szemben e tekintetben a tagállamokkal szemben alkalmazandótól eltérő bánásmód.
- 119 Ráadásul, amint az a jelen ítélet 115. pontjában ismertetett ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az uniós jog hasonló megsértése jövőbeli megismétlődésének hatékony megelőzése céljából a kellően visszatartó erejű és arányos szankciók megállapítása érdekében figyelembe kell venni a fizetési képességet. Márpedig a fizetési képesség értékelését illetően az Egyesült Királysággal szembeni, a kötelezettségszegésnek az átmeneti időszak végét követő fennmaradása tekintetében kizárólag Észak-Írország GDP-jét figyelembe véve kiszámított szankció nem kellően visszatartó erejű, és ennél fogva nem teszi lehetővé e cél elérését.
- 120 Egyébiránt, mivel – amint az a jelen ítélet 111. pontjából kitűnik – az, hogy az uniós jog az átmeneti időszak vége óta már csak Észak-Írország tekintetében alkalmazandó az Egyesült Királyságra, olyan enyhítő körülmény, amely szerepet játszik a kötelezettségszegés súlyának értékelésében, e körülményt az Egyesült Királyság fizetési képességének értékelése során nem indokolt újból figyelembe venni.
- 121 A fentiekre tekintettel az Egyesült Királyság fizetési képességének meghatározásához a jogsértés teljes időszaka tekintetében figyelembe kell venni ezen állam teljes GDP-jét.
- 122 Ezt az értékelést nem kérdőjelezi meg az Egyesült Királyság által előadott érvek. Ugyanis, noha a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően figyelembe kell venni a GDP közelmúltbeli alakulását (2019. november 12-i Bizottság kontra Írország [Derrybrieni szélerőműpark] ítélet, C-261/18, EU:C:2019:955, 124. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), ezen ítélkezési

gyakorlatból – az Egyesült Királyság állításaival ellentétben – nem lehet arra következtetni, hogy a Bíróságnak kizárólag azon terület GDP-jét kell figyelembe vennie, amelyre a tényállás Bíróság általi vizsgálatának időpontjában az uniós jog alkalmazandó.

- 123 Egyébiránt, mivel egyrészt a Bizottság azzal érvel, hogy a 2021. évi közleménynek megfelelően az Egyesült Királyság által elkövetett jogsértéseket illetően 3,70-es „n” együtthatót kell meghatározni és a minimális átalányösszeget 8 215 000 euróban kell megállapítani, másrészt pedig ezen állam azt állítja, hogy ezen intézménynek a fizetési képességére és e 2021. évi közleményre vonatkozó érvelése ellentmond, elegendő emlékeztetni arra, hogy az olyan iránymutatások, mint a Bizottság közleményeiben foglaltak, nem kötik a Bíróságot, de hozzájárulnak az átláthatóság, az előreláthatóság és a jogbiztonság biztosításához a Bizottság azon tevékenységével kapcsolatban, amikor ezen intézmény javaslatokat tesz a Bíróságnak (2022. november 14-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2018:36, 95. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 124 Másodsor, ami az Egyesült Királyság azon érvét illeti, amely szerint a Bizottság által hivatkozott „n” együttható a tagállamok parlamenti mandátumainak számán alapul, miközben az Egyesült Királyság már nem rendelkezik mandátumokkal ezen intézményben, a Bíróság már megállapította, hogy az érintett tagállam intézményi súlyának figyelembevétele nem tűnik elengedhetetlennek a kellő visszatartó erő biztosításához, továbbá ahhoz, hogy e tagállamot az állami támogatások nyújtásával összefüggő jelenlegi vagy jövőbeli magatartásának megváltoztatására bírja (2022. november 14-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatéríttetése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 115. pont).
- 125 Harmadszor, amint az a jelen ítélet 122. pontjában megállapításra került, az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az érintett tagállam GDP-jének a tényállás Bíróság általi vizsgálata időpontjában ismert közelmúltbeli alakulását kell figyelembe venni (2019. november 12-i Bizottság kontra Írország [Derrybrieni szélerőműpark] ítélet, C-261/18, EU:C:2019:955, 124. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 126 A fenti megfontolások összességére tekintettel a jelen ügy körülményei megfelelő értékelésének minősül, ha a Bíróság az Egyesült Királyság által a 2018. október 17. és 2021. szeptember 30. közötti időszak tekintetében fizetendő átalányösszeget 32 000 000 euróban állapítja meg.
- 127 Következésképpen az Egyesült Királyságot kötelezni kell arra, hogy fizessen 32 000 000 euró átalányösszeget a Bizottságnak.

A költségekről

- 128 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az Egyesült Királyságot, mivel a kötelezettségszegés megállapítást nyert, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága – mivel az Európai Bizottság által kibocsátott felszólító levélben kitűzött határidőn belül, azaz 2020. szeptember 15-ig nem fogadta el a 2018. október 17-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítéletben (C-503/17, EU:C:2018:831) foglaltak végrehajtásához szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.**
- 2) **A Bíróság kötelezi Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát, hogy fizessen az Európai Bizottságnak 32 000 000 euró átalányösszeget.**
- 3) **A Bíróság Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások